

VAIKŲ VASAROS STOVYKLA KLAIPĖDOJE ĮVYKO!

Dažnai ieškome kito žmogaus, kuris už mus atliktų darbus ar gal netgi nugyventų mūsų gyvenimą... „Jei nenori pats, eik ir susirask žmogų, kuris sutiktų tai už tave padaryti ir susirišk su juo rankomis...“ – tai viena iš užduočių, kuri buvo duota vaikams projekto „Pažvelk Žemės akimis“ vasaros stovykloje, vykusioje 2015 m. rugpjūčio 3–7 dienomis Klaipėdoje.

Ši stovykla – projekto „Pažvelk Žemės akimis“ viena iš sudedamųjų dalių, joje dalyvavo 30 vaikų (nuo 7 iki 16 m.) iš Kauno Juozo Urbšio katalikiškos vidurinės mokyklos, Alytaus mokyklos-darželio „Drevinukas“, Šiaulių Rėkyvos progimnazijos, Klaipėdos Marijos Montessori mokyklos-darželio, Vilkyškių Johaneso Bobrovskio gimnazijos ir „Gyvosios planetos“ asociacijos. Beje, šis projektas tęsis iki pat lapkričio mėnesio.

Stovyklos metu buvo ieškoma įvairiausių formų, padedančių naujai, kūrybiškai pažvelgti į gamtosaugos problemas, ieškoti jų sprendimo būdų per bendrystę, draugiškumą, dorybių vienas kitame puoselėjimą. Čia patys vaikai buvo ieškotojai – per animacinių filmų ir *flašmobo* kūrimą, per žaidimus pajūryje ir įvairių užduočių atlikimą.

Kaip ir planuota, didžiausias dėmesys šioje stovykloje buvo skiriamas animacinių filmų (kuriuos bus galima išvysti rugsėjo mėnesį) kūrimui ekologijos bei gamtosaugos temomis. Vaikai prisilietė prie gana ilgo bei sudėtingo animacinių filmų kūrimo proceso, kuriuo kantriai vedė jau didelę patirtį turintis Klaipėdos moksleivių saviraiškos centro studijos „Febas“ vadovas **Valdas Ramanauskas** bei animacijos, dizaino, kompiuterinės grafikos, standinio modeliavimo srityse dirbanti **Lina Ramanauskienė**.

Vaikų kūrybinės studijos „Parusnik svieta“ Klaipėdoje įkūrėja ir vadovė **Marija Garina** pakvietė stovyklos dalyvius analizuoti animacinius filmus bei diskutuoti apie jų poveikį žmogaus psichikai. Jos skaitoma paskaita paskatino ne vieną vaiką susimąstyti apie savo, kaip kūrėjo, atsakomybę, įsigilinti į save ir kartu paieškoti savyje atsakymo, kokių dorybių reikėtų laikytis savo veikloje. Šios paskaitos metu buvo naujai pažvelgta į pagrindinius dorybingos kūrybos principus.

Reikia pabrėžti, kad visos stovyklos metu buvo akcentuojamos dorybės, tarsi raktas į daugelio visuomenės problemų sprendimą. Vaikai buvo skatinami ieškoti savyje ir kituose to, kas yra geriausia, to, ko jie galėtų pasimokyti vienį iš kitų. Manome, kad tai taip pat prisidėjo prie stovykloje tvyrančios draugiškumo, bendruomeniškumo, įsiklausymo vienas į kitą atmosferos.

Daugiausiai vaikų simpatijų laimėjo teatro ir kino aktorės **Justinos Vaikšnoraitės** vedami užsiėmimai ruošiantis *flašmobo* filmavimui. Ši aktorė apie save pasakė tiek: „Muzika yra neatsiejama mano gyvenimo dalis. O šios stovyklos idėja man labai įdomi, todėl nedvejodama prisijungiau“. Aktorė, tarsi burtų lazdele mostelėjusi, išlaisvino vaikų kūrybiškumą, jos pateikta idėja *flašmobiui* tapo kertiniu visos vasaros stovyklos akmeniu. Neriekia nei sakyti, jog net rimčiausi darbai gali būti atliekami lengvai, per žaidimą. Ir vaikai yra geriausi to mokytojai.

Keli vakarai, praleisti prie jūros, stovyklos dalyviams ir organizatoriams ilgai išliks atmintyje, nes jų metu vaikai pliuškenosi Baltijos jūros bangose, iš smėlio kūrė Saulės sistemą, dalyvavo akcijose „Apkabinkime Žemę“ bei „Laimingas vanduo“, kurių metu buvo švarinamas paplūdimys.

„Vieną vakarą paskyrėme vaikams užduotį rinkti pajūryje šiukšles. Kas nenorėjo pats to daryti, turėjo galimybę susirasti kitą žmogų, kuris sutiktų tai daryti už jį. Iš trisdešimties įvairaus amžiaus vaikų neatsirado nei vieno, kuris būtų ieškojęs kito, jie tiesiog pasiėmė maišus ir pažiro kopose... Po akcijos iš kopų išlindusi su keliais pririnktais šiukšlių maišais viena mergina pasakė: „Pagaliau supratau, kad neverta šiukšlinti...“. Dažnai nesusimąstome apie tai, o kartais reikia tiek nedaug, kad sąmoningumas pabustų“, – įspūdziais apie stovyklą dalinosi projekto „Pažvelk Žemės akimis“ vadovė **Dalia Skvireckienė**.

Viena iš stovyklos savanorių papasakojo apie nutikimą, įvykusį tą patį vakarą prie jūros, kai vaikai aktyviai švarino paplūdimį ir rinko šiukšles: „Reikėjo matyti tarp šiukšlių gulinčios poros veidus, kai juos apstojo 7–9 vaikų būrelis su šiukšlių maišais rankose ir ėmė vos ne iš po kojų traukti šiukšles. Jie tik dairėsi sutrikę ieškodami filmavimo kamerų...“. Pasirodo, vaikai gali ir augina suaugusius.

Įdomu būtų sužinoti, ar mūsų Žemė šypsojosi matydama jaunus žmones kuriančius, mėstančius, žvelgiančius jos akimis? Pasak stovyklos vadovės Dalios, kai vaikai prie jūros iš smėlio kūrė Saulės sistemą, danguje suspindo vaivorykštės dalelytė. Galbūt tada Žemė dėkodama šypsojosi už tai, kad saugome gamtą kartu? Tikime, kad su šiais vaikais mes dar susitikime ir nuveiksime daug gerų darbų dėl mūsų planetos – Žemės.

Planetos piliečių globalių taikių pokyčių sąjunga